

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

det gode; vi må administrere denne lov som andre love udfra almen interesse, men jeg er glad for, at man ikke glemmer forbrugersynspunkterne.

Også jeg havde håbet, at der kunne opnås enighed om denne lovgivning, således som den nu er foreslået ændret med tilslutning fra min side, og det skulle glæde mig, om vi kunne nå så vidt.

Hvad angår det af det ærede medlem hr. Tholstrup stillede underændringsforslag, må jeg fraråde at stemme for det; jeg tror, det er for upraktisk. Jeg vil også afvise mindretallets underændringsforslag, idet jeg anmoder om tilslutning til lovforslaget med de ændringer, udvalget har foreslået, og som jeg har kunnet tiltræde.

Anker Lau: Jeg er ikke helt klar over, i hvilken grad jeg har grund til at takke den højtærede minister, men når talen foreligger trykt, vil vi studere den med megen interesse og finde ud af, hvor imødekommende den i virkeligheden har været. Jeg vil dog gerne gøre nogle enkelte bemærkninger.

Jeg har ikke i dag ønsket at kritisere arbejdet i vareforsyningsdirektoratet — det er nødvendigt, at det ikke står uimod sagt, at jeg skulle have kritiseret dette arbejde. Jeg har sagt, at det var mit indtryk, at der ikke var særlig travlt den pågældende dag, at der ikke var ret mange kunder i butikken, men det turde ikke være helt ensbetydende med kritik af dette arbejde. Jeg har ikke grund til at tro, at de, der er sat til at udføre dette vanskelige arbejde, ikke gør det så godt, som det nu kan gøres.

Ministerens indledning var jeg temmelig glad for; jeg fik nemlig det indtryk, at § 1's formålsbestemmelse virkelig var tilstrækkelig til at fastslå, at der ikke kunne administreres udfra protektionistiske hensyn. Når der har kunnet rejses tvivl på dette punkt, har grunden i og for sig aldrig været paragraffens ordlyd; tvivlen skyldes en konkret sag, idet daværende handelsminister Rytter — det er der ikke lagt skjul på tidligere, og det har vi diskuteret offentligt — brugte loven protektionistisk i det pågældende tilfælde. Siden den tid har der været slinger i valsen

på dette punkt. Man har ikke helt klart villet sige, at loven ikke kan administreres protektionistisk — jeg lægger vægt på, at det bliver sagt. Jeg er ganske klar over, at protektionistiske hensyn og valutahensyn kan dække hinanden i visse tilfælde; men det vil være af afgørende betydning for de krav, der stilles fra organisationsside, at det fastslås, at protektionistiske hensyn ikke kan tages.

Når dette er sagt, må jeg til gengæld sige, at der senere i ministerens tale forekom mig at være en lang række forbehold. Det står ikke mig ganske klart, at det skulle være særlig indlysende, at de tosidede handelsaftaler har visse konsekvenser; de har ikke noget med lovens formål at gøre, og derfor er jeg ikke sikker på, om vi til syvende og sidst er så enige på dette område, som det til at begynde med så ud til. Jeg vil derfor mene, at det måske var rigtigt, således som det er sket i visse tilfælde, at vi mellem anden og tredje behandling fik en kort udvalgsbehandling, hvor man måske kunne klare disse problemer.

Ministeren gik ud fra som en selvfølge, at råvarerne skulle have en præferencstilling ved importen; ja, man kan jo have dette standpunkt, men der står ikke noget om det i loven. I loven står der tværtimod, at forholdet mellem færdige forbrugsvarer, råstoffer, halvfabrikata og investeringsgoder skal være således, at der skabes fornøden konkurrence, og det er det, vi hidtil har savnet på en lang række områder, og det er det, vi gerne vil have fremkaldt med henblik på den inflation, som for tiden så stærkt påvirker priserne.

Forøvrigt vil jeg nu sige, at hvis man i overvejelserne af, hvad der skal flyttes fra bunden liste til friliste eller omvendt, tænker på priserne, så må man tænke på de erfaringer, man har gjort. Man kan ikke på forhånd sige, at hvis varerne skal handles under andre vilkår end de bestående, så sker der det og det med priserne, men man må tænke på de erfaringer, man har gjort, og de er, såvidt jeg kan skønne, gode nok.

Med hensyn til pengene i nationalbanken forstod jeg, at der desværre ikke var nogen imødekommethed at hente, og jeg forstår også, at der var betæneligheder vedrørende den fortsatte liberalisering.